

Богдановата.

38.

Бавно

Гроз-дан-ка по дворъ хо-дѣ-ше,
 дреб-ни си съл-зи ро-нѣ-ше, Бог-да-не,
 Бог-да-на лю-то къл-нѣ-ше.

Грозданка по дворъ ходѣше,
 Дребни си сълзи ронѣше,
 Богдана люта кълнѣше:
 Додѣло ми се й, додѣло,
 Остри ножове да трия,
 Търговски глави да крия.
 Всѣка ми вечеръ донасяшъ
 Кървави ризи да пера,
 Снощи ми вечеръ донесе
 Юнашка ржка съсъ прѣстенъ,
 Съ братово име на него.
 Богдане, Богъ да те убие!

